

عنوان مقاله:

پژوهشی در نواندیشی های سلطان ولد در عرصه تاویل احادیث

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 16، شماره 50 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

داوود واقتی خوندایی - دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه یزد

مهدی مکل ثابت - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

بینش تاویلی از ویژگی های سبکی آثار بزرگان طریقه مولویه است که سلطان ولد نیز به عنوان یکی از اقطاب این فرقه از این اصل مستثنی نیست. وی که در وادی عرفان عملی به مراتب بالایی دست یافته و به باور خودش مقام معشوقی را در عرصه ولایت درک نموده است. در زمینه تاویل آیات قرآن و احادیث معصومان (ع) نظریه های قابل توجهی دارد. نویسندگان در این جستار، گفتارهای سلطان ولد را در باره بطن گرایی بررسی می کنند و دیدگاه های او را در خصوص احادیث و روایات با دیگر عرفا مقایسه و در چهار بخش تاویل های مرتبط با انبیا و اولیا، تاویل های مرتبط با سلوک عرفانی، تاویل های مرتبط با ذکر خداوند و تاویل های عرفانی دیگر از احادیث نقد و تحلیل می نمایند. نتیجه این پژوهش آشکار می کند که در دیدگاه سلطان ولد، قرآن بطون مختلفی دارد و سراسر لغز و معماست که انسان کامل می تواند به کنه اسرار آن دست یابد و هفت بطن آن را درک کند. ولد خود را از آیات قرآن می شمارد و معتقد است کسی می تواند تاویلات او را درک کند که هم جنسش باشد و چون او پای به وادی فنا بگذارد و به مقام تمکین برسد. وی همچنین در عرصه تاویل احادیث نیز نظرهای بکری دارد و با تمسک به گفتار معصومان (ع) به تبیین و تشریح اصول عرفانی می پردازد.

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، طریقه مولویه، سلطان ولد، آثار سلطان ولد، تاویل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994166>

